

TYGODNIK SALWATORSKI

20.01.2019 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 3 (1256) ● Rok 26

W MOCY BOŻEGO DUCHA

Salwator na feriach

W numerze:

• **Kolęda 2018/2019** •

• Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan • ŚDM Panama 2019 •

• Schola i ministranci w Lipnicy Małej • Kraków na ferie • Pożegnanie Pana Tadeusza •

• Matka Boska Dzikowska •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

ks. Andrzej Wasilewski-Kruk, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska,
Dorota Jasińska, Felicja Niedzielska
Barbara i Andrzej Skrzyńscy, Janina Wiercioch

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
administruje Roman Topór-Mądry
współpraca: Michał Topór-Mądry

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Andrzej[k,p]	nieczynny
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Jacek[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Marcin[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Andrzej, ks. Jacek, ks. Marcin	nieczynny

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:
6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty i Judyty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca
Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:
6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 18.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo do omowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

„Jeśli chodzi o dialog ekumeniczny, religijny i kulturowy, najwięcej dobra robi chyba jednak sport” (ks. Wojciech Węgrzyniak)

Przez oktavę trwającą do 25 stycznia obchodzony jest mający ponad 100-letnią tradycję Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (str. 3). Jedność w Prawdzie i Miłości – Jezusie Chrystusie jest bardzo potrzebna światu, co potwierdza choćby ostatnia tragedia w Gdańsku i jak zwykle, niepomahowana fala komentarzy po niej. Zostaje tylko Nadzieja...

Corocznym już zwyczajem, od ponad dwudziestu lat Tydzień Modlitw poprzedza Dzień Judaizmu (17 stycznia), a kończy Dzień Islamu (26 stycznia) w Kościele Katolickim. O tym pierwszym wydarzeniu można przeczytać na str. 6 Tygodnika. Doceniając dobrą wolę i – jak sądzę – szczerą wiarę w polepszenie stosunków między tymi religiami, trudno nie oprzeć się wrażeniu, że są to na razie wysiłki jednostronne. Czy bowiem muzułmanie i żydzi obchodzą Dzień Katolicyzmu w swoich wspólnotach religijnych? Realizm wykazuje w tym względzie cytowany na wstępie krakowski kapłan, znany z homilii głoszonych w kolegiacie św. Anny, ks. dr Wojciech Węgrzyniak.

Mamy już pierwsze relacje z Panamy, gdzie trwa wielkie święto XXIV Światowych Dni Młodzieży. Jest tam liczne grono młodzieży z naszej archidiecezji, w tym z naszej parafii. Ich relacje będą stopniowo udostępniane w kolejnych numerach Tygodnika. Dla wygody naszych parafian, którym pozostało śledzenie tych wydarzeń za pośrednictwem telewizji, zamieszczamy program transmisji w TVP 1 i Telewizji TRWAM (str. 5).

Trwają również ferie szkolne w Małopolsce. Dzieci ze scholi i liturgicznej służby ołtarza pojechały na krótki wypoczynek do Lipnicy Małej na Orawie, i jak widać na okładce bieżącego numeru, były z tego powodu bardzo zadowolone. Więcej zdjęć i relacja s. Benedykty na str. 12, dokumentująca prawdziwie śnieżną zimę, za jaką tęskniliśmy w ostatnich latach.

Refleksjami po pogrzebie wybitnego parafianina, jakim bez wątpienia był śp. Tadeusz Bednarski, dzielią się Państwo Barbara i Andrzej Skrzyńscy (str. 8), zaś pani Janina Wiercioch w pasjonujący sposób relacjonuje ostatnie spotkanie PKS poświęcone Matce Boskiej Dzikowskiej, Pani Tarnobrzega (str. 10-11).

Osoby oczekujące na relacje ze spotkań opłatkowych w naszej parafii pragnę uspokoić, że ukażą się one zbiorczo za tydzień, w kolejnym numerze Tygodnika Salwatorskiego.

Pragnę zwrócić się do wszystkich parafian, abyśmy żarliwą modlitwą otoczyli ks. Infulata Jerzego Bryłę, który od pewnego czasu „peregrynuje” po krakowskich szpitalach. Wierzymy głęboko, że Pan Bóg wróci mu zdrowie i siły, aby mógł jeszcze długo pełnić posługę kapłańską, dzięki której tak wiele osób zbliżyło się do Boga. Podczas ostatniego spotkania opłatkowego artystów krakowskich z ks. Arcybiskupem Markiem Jędraszewskim, które odbyło się 14 stycznia na Franciszkańskiej 3, został odczytany list od Księdza Infulata, w którym jako duszpasterz środowisk artystycznych podziękował on metropolii krakowskiej, że zechciał kontynuować tradycję spotkań opłatkowych z artystami, zapoczątkowaną przez ks. Karola Wojtyłę. Metropolita w słowie wygłoszonym do artystów wyznał, że był tego samego dnia z odwiedzinami w szpitalu u ks. inf. Jerzego Bryły i przekazał zgromadzonym wyrazy jego pamięci i bliskości. – *Ma oczy dziecka. To wielka łaska. Jestem pod wrażeniem tego i chciałem się tym z państwem podzielić. On rzeczywiście się modli, jest w pokoju czteroosobowym, otoczony współpacjentami. Czuć bliskość między tymi panami. Bliskość cierpienia, ale i nadziei, na powrót do siebie, do domu, do najbliższych* – powiedział Metropolita. Arcybiskup poprosił artystów o pamięć o swoim duszpasterzu, bo on o nich nie zapomina. Pamiętajmy o nim i my!

Red. prowadząca Maria Gracja Krzyżanowska

21 stycznia – Dzień Babci! 22 stycznia – Dzień Dziadka!

Za ciepło, którego nie znajdę w żadnej innej osobie.

Za miłość i opiekę

Dziękuję, Babciu, dziękuję Dziadku – właśnie Tobie!

SŁOWO ŻYCIA – II NIEDZIELA ZWYKŁA

Z Ewangelii według Świętego Jana (J 2, 1-11)

W Kanie Galilejskiej odbywało się wesele i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa rzekła do Niego: «Nie mają wina».

Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czy jeszcze nie nadeszła godzina moja?»

Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie».

Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary.

Jezus rzekł do sług: «Napełnijcie stągwie wodą». I napełnili je aż po brzegi.

Potem powiedział do nich: «Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu». Ci więc zanieśli.

Gdy zaś starosta weselny skosztował wody, która stała się winem – a nie wiedział, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli – przywołał pana młodego i powiedział do niego: «Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory».

Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

W dzisiejszej Ewangelii Jan opisuje pierwszy z siedmiu "znaków", którymi Jezus ukazał swoją Boskość. Kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa powiedziała mu o tym. Z początku Jezus nie chciał nic z tym zrobić. Później powiedział sługom, by napełnili sześć dużych kamiennych stągwi wodą i zanieśli cudowne wino do stołów weselnych.

I my w naszym życiu postępujemy według instrukcji Maryi: "Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie". Jest to jedyne polecenie wydane przez Maryję, zapisane w Nowym Testamencie i jest warunkiem wstępnym do cudów w naszych rodzinach. Biblia mówi nam, jak pełnić wolę Boga i dokonywać zbawczych zmian w naszym codziennym życiu.

Tak jak Jezus napełnił puste słoje z winem, napełnijmy puste serca wokół nas miłością. Poprzez cud Kany, Jezus wzywa nas także do wzbogacenia pustego życia ludzi wokół nas nowym winem miłości, miłosierdzia i troski.

ks. Andrzej

O Jedność Chrześcijan w 2019 roku

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan trwa od 18 do 25 stycznia. Termin ten został zaproponowany przez pioniera ruchu ekumenicznego, Paula Wattsona z USA, w 1908 r., aby obejmował czas między dniem wspominającym św. Piotra, a dniem upamiętniającym nawrócenie św. Pawła.

W tym roku rozważany będzie biblijny tekst zaczerpnięty z Księgi Powtórzonego Prawa 16,19–20:

„Nie będziesz nagiwał prawa, nie będziesz stronniczy i nie będziesz brał łapówki, gdyż łapówka zaślepia oczy mądrych i wykrzywia słowa sprawiedliwych. Usilnie dąż do sprawiedliwości, abyś zachował życie i posiadł ziemię, którą PAN, twój Bóg, daje tobie.”

Materiały do ekumenicznych modlitw przygotowali chrześcijanie z Indonezji. Indonezja liczy 256 mln ludności, z czego – jak się szacuje – 86% to wyznawcy islamu. Około 10% stanowią chrześcijanie należący do różnych tradycji. Indonezja jest największym krajem w Azji Południowo-Wschodniej. Tworzy ją ponad 17 tys. wysp, 1340 różnych grup etnicznych i ponad 740 lokalnych języków.

Oficjalnie uznawanych jest sześć religii: islam, hinduizm, buddyzm, konfucjanizm, katolicyzm i protestantyzm. Siła islamu i jego przewaga jest widoczna na scenie religijnej w postaci ograniczania działalności chrześcijańskiej i obecności chrześcijan w sferze publicznej.

Wyznawcy Chrystusa muszą ubiegać się o specjalne pozwolenia na wznoszenie nowych miejsc kultu bądź na odprawianie nabożeństw w istniejących budynkach.

Dążenie do konkurencyjności, a tym samym do zdobywania coraz większych zysków prowadzi do korupcji, niszczenia środowiska, pogłębiania przepaści między bogatymi a biednymi i antagonizmów między różnymi wspólnotami. W takim środowisku społeczności chrześcijańskie stają się na nowo świadome swej jedności i łączą się w powszechnej trosce o sprawiedliwość. Tylko wtedy, gdy weźmiemy sobie do serca modlitwę Jezusa, „abyśmy stanowili jedno”, możemy świadczyć o żywej jedności w różnorodności. Jednoczymy się pod krzyżem Chrystusa, prosząc zarówno o Jego łaskę, by położyć kres niesprawiedliwości, jak i o miłosierdzie dla tych, których grzeszne postępowanie przyczyniło się do utrwalenia przemocy i powstania nowych napięć i rozłamów.

Wszędzie na świecie, nie tylko w Indonezji, taka modlitwa jest bardzo potrzebna, zwłaszcza w kontekście ekspansji innych, jawnie wrogich chrześcijaństwu, religii.

opr. Maria Gracja Krzyżanowska

na podst. materiałów Rady ds. Ekumenizmu Konferencji Episkopatu Polski i Polskiej Rady Ekumenicznej oraz Głos Prześladowanych Chrześcijan

ŚWIĘTO MŁODYCH PANAMA 2019 JUŻ TRWA!

Wciąż w naszych sercach i umysłach żywe są wspomnienia Światowych Dni Młodzieży w Krakowie z 2016 roku. Tymczasem nadszedł już czas na kolejne święto młodzieży. Choć główne wydarzenia związane z 34. Światowymi Dniami Młodzieży w Panamie, w tym pielgrzymka Ojca Świętego Franciszka przed nami, na poziomie diecezjalnym trwają one już w tym odległym, ale jakże gorącym kraju od ponad tygodnia. Młodzież z Archidiecezji Krakowskiej w większości już jest na miejscu.

Jak czytamy w relacji Karoliny Zając, po długiej podróży pierwsze grupy dotarły do Monagrillo, miejscowości, gdzie spędzą Dni w Diecezji. San Miguel de Monagrillo to miasto liczące ok. 12,5 tys. mieszkańców w prowincji Herrera, w środkowej części Panamy nad zatoką Parita, od strony Pacyfiku.

Pierwszy dzień w Monagrillo rozpoczął się od porannej modlitwy w głównej świątyni. Pielgrzymi z Polski zostali przywitani przed budynkiem, a następnie wspólnie z wolontariuszami modlili się radośnie śpiewając.

– Urzekł mnie sposób, w jaki tu ludzie się modlą. To niesamowite doświadczenie innego przeżywania wiary – relacjonuje Natalia Piasek.

Następnie młodzież, dzieląc się na mniejsze grupy, wyruszyła, aby poznawać miasto. Przerwy między zwiedzaniem poszczególnych miejsc młodzie archidiecezji krakowskiej spędzili w przykościelnym kompleksie, gdzie organizatorzy przygotowali im posiłki i miejsce do odpoczynku. Przez cały ten czas towarzyszyła im liczna grupa miejscowych wolontariuszy, którzy dbali o to, żeby każdy czuł się jak u siebie w domu.

– Zachwyca mnie otwartość tych ludzi i takie uderzające od nich szczęście, tak wielkie, że sama czuję się bardzo, bardzo szczęśliwa – mówi Paulina Strużyk, opisując gościnność mieszkańców i organizatorów, której doświadczają pielgrzymi z Polski.

Pierwszy dzień poznawania Panamy oraz przeżywania Dni w Diecezji zakończyła wspólna Eucharystia, która została odprawiona po polsku i po hiszpańsku. Homilię wygłosił ks. Krzysztof Porosło, jeden z duszpasterzy grupy młodych z krakowskiej Nowej Huty. Mówił o ulotności, ale też o niezwykłym wymiarze spotkań, których doświadczają zarówno młodzież, jak i mieszkańcy Monagrillo. – Nie przejmuj się swoim łamanym angielskim. Wykorzystaj w pełni spotkanie z człowiekiem, którego dziś daje Ci Bóg. Nie zmarnuj tej okazji. We wspólnym przeżywaniu wiary nie ma przecież barier językowych. – mówił ks. Porosło, zachęcając młodych pielgrzymów do rozmów z rodzinami i wolontariuszami, a mieszkańców do dialogu z przybyłymi gośćmi.

Po zakończeniu Eucharystii wygłoszone zostały

także krótkie nauki rekolekcyjne. Kaznodzieje skupili się na hasle tegorocznych Światowych Dni Młodzieży w Panamie: „Oto ja, służebnica pańska, niech mi się stanie według Twego słowa.” Następnie przedstawiciele naszej diecezji wraz z przyjmującymi ich rodzinami udali się na kolację oraz odpoczynek po dniu pełnym wrażeń.

Wcześniej młodzi, którzy wyruszyli drogą lotniczą do Ameryki Środkowej, 12 stycznia odbyli specjalne spotkanie z ks. Arcybiskupem Markiem Jędraszewskim podczas Mszy św. z posłaniem młodzieży na ŚDM w Panamie.

W Sanktuarium Jana Pawła II w Krakowie młodzi usłyszeli od Metropolity: - Zdawajcie sobie z tego sprawę z jakich korzeni wyrastacie, kim jesteście i o czym macie świadczyć. Prosił też, by młodzi zabrali ze sobą do Panamy słowa, które Jan Paweł II wypowiedział na Placu Zwycięstwa w Warszawie 2 czerwca 1979 roku, a które są najpiękniejszą wykładnią tego,

Delegacja młodzieży z archidiecezji krakowskiej do Panamy liczy ponad 690 osób, na czele z archidiecezjalnym duszpasterzem młodzieży ks. Łukaszem Michalczewskim.

czym jest polski naród: „Nie sposób zrozumieć dziejów narodu polskiego – tej wielkiej tysiącletniej wspólnoty, która tak głęboko stanowi o mnie, o każdym z nas – bez Chrystusa. (...) Nie sposób zrozumieć tego narodu, który miał przeszłość tak wspaniałą, ale zarazem tak straszliwie trudną – bez Chrystusa.”. Dodał

też: „My mamy być z tego dumni, uznając jednocześnie wartość historii innych narodów. Nie chodzi tu o nacjonalizm czy szowinizm. Tu chodzi o patriotyzm wpisujący się w czwarte przykazanie mówiące «czcij ojca i matkę swoją»».

Nasi parafianie na ŚDM w Panamie

Wśród szczęśliwców, którzy poznają Panamę i osobiście będą tworzyć niesamowitą atmosferę największego święta młodzieży chrześcijańskiej, znalazło się kilka osób związanych z parafią Najświętszego Salwatora. Chodzi o naszego wikarego ks. Jacka Bernacika, a także dwoje naszych parafian - rodzeństwo: Kaję (24 lata) i Krzysztofa (26 lat) Tuszyńskich. Ze względu na utrudniony z nimi kontakt, szersza relacja z ich pobytu nie jest w tej chwili możliwa, jednak z pewnością gości na łamach Tygodnika Salwatorskiego w późniejszym czasie. Na razie, ze skąpych smsów pisanych do ojca, pana Macieja, wiadomo, że oboje znajdują się w maleńkiej wiosce, liczącej około 150 mieszkańców i w ramach relaksu zażywają m.in. kąpieli w Oceanie Spokojnym.

Kaja i Krzysztof znaleźli się w Panamie jako załoga Rejsu Niepodległości, który na Darze Młodzieży opływa świat w 100-lecie niepodległości Polski. Uczestniczyli oboje w specjalnym konkursie na Młodych Ambasadorów naszej Ojczyzny i znaleźli się w zacnym gronie 400 laureatów, którzy w ramach nagrody płynęli na legendarnym polskim żaglowcu. Najpierw prezentowali się na zdjęciach lub krótkich filmach w roli Młodych Ambasadorów, potem napisali test wiedzy o historii Polski i to on wyłonił zwycięzców. Laureaci konkursu płyną na pokładzie żaglowca na różnych etapach rejsu i po drodze zmieniają się tak, żeby każdy miał szansę wziąć udział w tej morskiej przygodzie. Nasi parafianie dołączyli do rejsu na etapie z Kapsztadu do Singapuru. Kulminacyjnym punktem rejsu jest udział w Światowych Dniach Młodzieży w Panamie – Kaja i Krzysztof dolecieli tam samolotem, by dołączyć do reszty młodych żeglarzy. „Dar Młodzieży”, według założeń, powróci do Polski w marcu 2019 roku. W morzu spędzi w sumie 9 miesięcy.

Dla tych, którzy nie mogą być obecni w Panamie, 26 i 27 stycznia Duszpasterstwo Młodzieży Archidiecezji Krakowskiej przygotowało program „Panama w Krakowie” z Nocą Uwielbienia, transmisją Czuwania i Mszy św. Posłania z Ojcem Świętym. Na wydarzenie w Centrum Jana Pawła II obowiązywała rejestracja, która została już zakończona, warto jednak kontaktować się z organizatorami przedsięwzięcia – może znajdą się jeszcze wolne miejsca dla chętnych: panamawkrakowie@gmail.com.

Maria Gracja Krzyżanowska

na podst. info z: Archidiecezja Krakowska – Biuro Prasowe (relacja Karoliny Zajac, fot. Ks. Marcin Filar, Łukasz Muzyka)

PROGRAM TELEWIZYJNY TRANSMISJI Z XXXIV ŚWIATOWYCH DNI MŁODZIEŻY W PANAMIE 2019

Środa 23.01.2019

Telewizja TRWAM

22:30 - Przylot na lotnisko Panama Tocumen - Oficjalne powitanie

Czwartek 24.01.2019

TVP 1

23:00 - Panama i jej oblicza przed ŚDM 2019

23:30 - ŚDM Panama

Telewizja TRWAM

15:45 - Uroczystość powitalna przy wejściu głównym do Pałacu Prezydenckiego - Palacio de las Garzas. wizyta kurtuazyjna u Prezydenta Republiki

16:40 - Spotkanie z przedstawicielami władz, z korpusem dyplomatycznym oraz przedstawicielami społeczeństwa w Palacio Bolivar. Przemówienie Ojca Świętego

17:15 - Spotkanie z biskupami Ameryki Środkowej w kościele św. Franciszka z Asyżu. Przemówienie Ojca Świętego

23:30 - Uroczystość powitania i otwarcie ŚDM na Campo Santa Maria la Antigua - Cinta Costera. Przemówienie Ojca Świętego

Piątek 25.01.2019

TVP 1

23:30 - ŚDM Panama - Transmisja Drogi Krzyżowej

Telewizja TRWAM

16:30 - Liturgia pokutna z młodzieżą pozbawioną wolności w Centro de Cumplimiento de Menores Las Garzas w Pacora - Homilia Ojca Świętego

23:30 - Droga Krzyżowa z młodzieżą na Campo Santa Maria la Antigua - Cinta Costera. Przemówienie Ojca Świętego

Niedziela 27.01.2019

TVP 1

13:35 - ŚDM Panama - Msza Święta

Telewizja TRWAM

00:30 - Czuwanie z młodzieżą na Campo San Juan Pablo II - Metro Park - Przemówienie Ojca Świętego

14:00 - Msza święta Światowego Dnia Młodzieży na Campo San Juan Pablo II - Metro Park. Homilia Ojca Świętego

16:45 - Wizyta w Hogar Del Buen Samaritano (Domu Dobrego Samarytanina). Przemówienie Ojca Świętego, Anioł Pański

23:30 - Spotkanie z wolontariuszami ŚDM na stadionie Rommel Fernandez. Przemówienie Ojca Świętego

Poniedziałek 28.01.2019

Telewizja TRWAM

00:00 - Uroczystość pożegnalna na lotnisku międzynarodowym Panama City

22. Dzień Judaizmu

17 stycznia – pod hasłem „**Nie przychodzę, żeby zatracać**” obchodzony był 22. Dzień Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce. Centralne obchody odbędą się w Łodzi.

Dzień Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce został ustanowiony przez Episkopat Polski w 1997 r., (poprzedzony powołaniem w 1996 r. Komitetu ds. Dialogu z Judaizmem Konferencji Episkopatu Polski). Jego celem jest rozwój dialogu chrześcijańsko-żydowskiego, a także modlitwa i refleksja nad związkami obu religii. Po raz pierwszy Dzień Judaizmu obchodzono w 1998 r. pod hasłem "Kto spotyka Jezusa Chrystusa, spotyka judaizm".

Wydarzenia II wojny światowej a szczególnie, jak pisze ks. Łukasz Kamykowski: „*Gdy ogrom zbrodni Shoah dotarł w końcu do świadomości powszechnej, stało się jasne, że trzeba podjąć rozmowę na temat niedopuszczenia do podobnej tragedii w przyszłości, w tym także uporządkować teologię chrześcijańską w odniesieniu do losów Izraela po Chrystusie*”. /1/

Rozpoczęcie faktycznego dialogu teologicznego między Kościołem katolickim a judaizmem przypisuje się Janowi XXIII – „...dialogu opartego na zainicjowanej przez niego przemianie postawy całego Kościoła”. Już podczas audiencji udzielonej 17 października 1960 r. grupie 130 Żydów z USA, papież, odwołując się do Księgi Rodzaju, powtarzał: „Ja jestem Józef, brat wasz” (Rdz 45, 4). „Papież Dobroci” powtórzył wówczas kilkakrotnie, że dla niego są to najbardziej poruszające słowa Starego Testamentu. /2/

Pobudzającym do dialogu był dokument II Soboru Watykańskiego W ogłoszonej przed ponad pół wiekiem Deklaracji o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskiej *Nostra aetate* w 4. punkcie czytamy, między innymi:

„Zgłębiając tajemnicę Kościoła, święty Sobór obecny pamięta o więzi którą lud Nowego Testamentu zespolony jest duchowo z plemieniem Abrahama. [...] Przeto nie może Kościół zapomnieć o tym, że za pośrednictwem owego ludu, z którym Bóg w niewypowiedzianym miłosierdziu swoim postanowił zawrzeć Stare Przymierze, otrzymał objawienie Starego Testamentu i karmi się korzeniem dobrej oliwki, w którą wszczepione zostały gałązki dziczki oliwnej narodów. [...] Skoro więc tak wielkie jest dziedzictwo duchowe wspólne chrześcijanom i Żydom, święty Sobór obecny pragnie ożywić i zalecić obustronne poznanie się i poszanowanie, które osiągnąć można zwłaszcza przez studia biblijne i teologiczne oraz przez braterskie rozmowy”. /3/

„*Nostra aetate*” w ciągu półwiecza inspirowała bł. Pawła VI, św. Jana Pawła II, Benedykta XVI i Franciszka do intensywnego rozwijania dialogu chrześcijan i Żydów. Papieże naszych czasów stali się wielkimi świadkami duchowości dialogu, a w przypad-

ku dialogu z Żydami - oprócz bogatego w treści nauczania - obdarzyli Kościół Powszechny wymownymi osobistymi gestami otwartości, przyjaźni i modlitwy. Wszyscy posoborowi papieże, poczynając od Pawła VI, pielgrzymowali do Ziemi Świętej, wpisując w swoje pielgrzymki dwa zasadnicze motywy: obecność u źródeł naszej wiary i spotkanie ze współczesnymi Żydami.

Wizyty Jana Pawła II w rzymskiej Synagodze Większej i Benedykta XVI w synagodze kolońskiej wyznaczają kierunek całemu Kościołowi katolickiemu, kierunek dialogu i szacunku. /2/

Gdy 13 kwietnia 1986 r. Jan Paweł II przekroczył próg synagogi, był pierwszym papieżem, który to uczynił od czasów... św. Piotra. „Jesteście naszymi umiłowanymi braćmi i w pewien sposób, można by powiedzieć, naszymi starszymi braćmi” – powiedział wtedy. Wydarzeniem zapamiętanym jeszcze mocniej niż pierwsza wizyta w synagodze była modlitwa Jana Pawła II pod Ścianą Płaczu w Jerozolimie w roku 2000: „Boże naszych ojców! Ty wybrałeś Abrahama i jego potomstwo, aby Imię Twoje zostało zaniezione narodom. Bolejemy głęboko nad postępowaniem tych, którzy w ciągu dziejów przysporzyli cierpień tym Twoim dzieciom. A prosząc Cię o przebaczenie, pragniemy tworzyć trwałą więź prawdziwego braterstwa z ludem Przymierza” /2/

Benedykt XVI w synagodze w Kolonii 16–21 sierpnia 2005 r. skierował do zgromadzonych następujące słowa: „*Gorąco pragnęłam, aby przy okazji mej pierwszej wizyty w Niemczech ... spotkać się z gminą żydowską Kolonii ... chciałbym nawiązać do wydarzenia z 17 listopada 1980, kiedy mój czcigodny poprzednik Papież Jan Paweł II ... spotkał się ... z Centralnym Komitetem Żydowskim i Konferencją Rabinów. Chcę potwierdzić ..., że zamierzam nadal kroczyć drogą ku poprawie stosunków i przyjaźni z narodem żydowskim, na którego Papież Jan Paweł II poczynił decydujące kroki...*” /4/

W pierwszej swojej encyklice *Lumen fidei* papież Franciszek poruszył sprawę dialogu pomiędzy chrześcijaństwem a judaizmem: „*Bóg nadal działa w narodzie Starego Przymierza i sprawia, że rodzą się skarby mądrości wypływające z jego spotkania ze Słowem Bożym. Dlatego również Kościół się wzbogaca, gdy przyjmuje wartości judaizmu. Chociaż niektóre przekonania chrześcijańskie są nie do przyjęcia przez judaizm, a Kościół nie może wyrzec się głoszenia Jezusa jako Pana i Mesjasza, istnieje bogata komplementarność, pozwalająca nam czytać razem teksty Biblii hebrajskiej i pomagać sobie nawzajem w studiowaniu bogactwa Słowa, jak również dzielić wiele przekonań etycznych i wspólną troskę o sprawiedliwość i rozwój ludów*”. /5,6/

Jak pisze ks. Kamykowski: „Otwarty dialog postępował i postępuje on w różnych gremiach ... o znaczeniu światowym, regionalnym i całkiem lokalnym ... , stając się na wiele sposobów trwałą częścią życia obu społeczności religijnych, ... wzrosły wzajemne poznanie, sympatia, wrażliwość na sposób patrzenia partnera na sprawy religijne, kultura przedstawiania własnego punktu widzenia w sposób zrozumiały dla niego oraz poszanowanie jego odmienności. Wzrosła świadomość obszarów, w których dialog może być owocny dla każdej ze stron już dziś, w ramach własnej przynależności religijnej, oraz granic nie do przekroczenia (przy najlepszej nawet woli uczestników dialogu) bez jej naruszenia. Widać to na przykład w odniesieniu do Biblii. Zarówno płaszczyzna wspólna, jak i odrębności zostały już w procesie dialogu dość jasno uświadomione. Nie jest tak, żeby w całości Stary Testament mógł być traktowany jako podstawa porozumienia w dialogu. Bardzo odmiennie funkcjonuje w każdej z religii Pięcioksiąg, czy Księgi Prorockie. Natomiast Księga Psalmów pełni podobną rolę – uprzywilejowanego Bożą pieczęcią – modlitewnika i jest rozumiana przez obie strony na tyle podobnie, by stanowić podstawę wzbogacającego partnerów rozważania w otwartości na działanie Ducha Pańskiego.” /1/ Charakteryzując Dzień Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce abp Gądecki mówił, że nie chodzi o judeizowanie chrześcijaństwa ani o chrystianizację judaizmu. Ma on kształtować atmosferę dojrzalszego dialogu, poszanowania i zrozumienia i wzajemnego ubogacenia duchowego, który ma owocować w życiu społecznym. „Dzień Judaizmu winien dawać nowe wspólne impulsy na rzecz budowania cywilizacji miłości, pokoju, sprawiedliwości społecznej i wychowania młodego pokolenia do wiary w Boga i przestrzegania Dekalogu jako fundamentu moralności. Izrael bez Kościoła narażony jest na niebezpieczeństwo zamykania się w sobie a Kościołowi bez Izraela grozi niebezpieczeństwo zagubienia swych korzeni historii zbawienia. Judaizm i chrześcijaństwo potrzebują siebie nawzajem” - mówił abp Stanisław Gądecki. /7/

Opracowała Barbara Skrzyńska

Wykorzystano:

Ks. Łukasz Kamykowski „Dialog chrześcijaństwa z judaizmem” Studia Nauk Teologicznych Tom 5 – 2010 ks. Grzegorz Ignatowski „Papież wobec kwestii żydowskiej Pius XII - Jan XXIII - Paweł VI - Jan Paweł II - Benedykt XVI” Katowice 2007

Nostra aetate Deklaracja o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich jest dziełem II soboru watykańskiego. Oficjalny łaciński tytuł brzmi: *Declaratio de Ecclesiae habitudine ad religiones non christianas*. Została ogłoszona 28 października 1965 roku

Przemówienie Benedykta XVI w synagodze kolońskiej papież. wiara.pl

Sylwia Górzna „Dialog z judaizmem w nauczaniu papieża Franciszka” Nurt SVD 51/2 (142), 516-535 2017

„Lumen fidei O wierze” – pierwsza encyklika papieża Franciszka, zaprezentowana 29 czerwca 2013 w Watykanie

TVP Info kpiw,kf, pszl 2014 Wykład otwarty na UAM

Parafialny Klub Salwator

zaprasza na wykład bardzo interesujący dla wszystkich tych, którzy mają problemy ze stopami (a któż ich nie ma).

Tytuł wykładu:

„Rola wkładek i obuwia w łagodzeniu dolegliwości stóp u osób w wieku 60+”

a poprowadzi go pani mgr Bożena Rajchel-Chyla

W wielu dolegliwościach stóp ulgę w odczuwaniu dyskomfortu czy nawet bólu przynioszą odpowiednie wkładki i właściwie dobrane buty. Warto posłuchać dobrych rad wspaniałego fachowca.

Spotykamy się w czwartek 24 stycznia o godz. 16.30 w „Salce pod plebanią”. Do zobaczenia!!!

Pierwszy rok Antykwariatu Abecadło!

Dziś 20 stycznia, w godz. 10-22 odbywa się świętowanie 1. urodzin Antykwariatu Abecadło, który mieści się w dawnej aptece Pod Aniołem Stróżem ul. Kościuszki 18. Będzie można porozmawiać i zapoznać się ze sobą i ze znanymi mieszkańcami Krakowa - Miasta Literatury UNESCO.

Można przynieść zdrowe napoje i przekąski. Urodziny zakończą się toastami, śpiewami i spokojną zabawą taneczną. Kwoty zebrane ze sprzedaży książek przeznaczone zostaną na comiesięczne płatności.

Prowadzącym to niezwykle miejsce spotkań życzymy 100 lat!

(MGK)

W piątek o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

21.1.[38] Jezu, naprawdę strasznym by było cierpieć, gdyby nie było Ciebie, ale Ty właśnie, Jezu na krzyżu rozpięty, dajesz mi moc i zawsze jesteś przy duszy cierpiącej. Stworzenia opuszczają człowieka w cierpieniu, ale Ty, o Panie jesteś wierny. (Dz. 1508)

Pożegnaliśmy Pana Tadeusza

fot. P. Tumidajski

W śnieżny dzień 8 stycznia, na Cmentarzu Rakowickim pożegnaliśmy pana Tadeusza Zygmunta Bednarskiego dziennikarza, dokumentalistę i pisarza, autora wielu tekstów w naszym Tygodniku Salwatorskim.

Kim był?

Grażyna Starzak w Dzienniku Polskim wspomina Go, jako starszego kolegę, niezwykle skromnego i uczynnego. „Mało jest osób, o których inni wyrażaliby się w samych superlatywach. Takich, którzy nie mają wrogów.”

Urodził się w 1934 roku w rodzinie zasłużonej dla Krakowa i kultury polskiej. Czterech jego pradziadków ma swoje biografie w encyklopediach. Ukończył polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jako poeta zadebiutował w grudniu 1956 roku wierszem opublikowanym w nowohuckiej gazecie „Budujemy Socjalizm” (obecnie Głos Nowohucki). Wiersz ten po 61 latach wydrukowaliśmy w Tygodniku Salwatorskim na Boże Narodzenie 2017. W 1959 roku zaczął pracę dokumentalisty w Gazecie Krakowskiej a następnie w Dzienniku Polskim. Zaczyna pisać o ludziach, ich pasjach, o malarstwie, sztuce, o górach, ukochanej Szczawnicy. Wydaje trzy tomiki wierszy. Współpracuje z ponad sześćdziesięcioma tytułami prasowymi. Publikuje wspólnie z żoną Zofią serie książek poświęconych znanym malarzom: Jackowi Malczewskiemu, Janowi Stanisławskiemu, Leonowi Wyczółkowskiemu, Teodorowi Aksentowiczowi, Julianowi Fałatowi, Józefowi Mehofferowi. Za prace te zostają w 1996 roku wyróżnieni tytułem Honorowego Kustosza Biblioteki Jagiellońskiej. W 2008 roku wydają wspólnie Książkę „Krakowskim szlakiem Bednarskich” historii rodziny na tle rozbudowującego się miasta. W następnych latach ukażą się jeszcze pozycje poświęcone Stanisławowi Dębickiemu i Fryderykowi Pautschowi.

Za swoją działalność zostaje honorowym obywatelem Szczawnicy i Zasłużonym Członkiem Związku Podhalan. Zostaje wyróżniony Złotym Laurem Fundacji Kultury Polskiej, Wawelskim Dzwonem Spiżowym, Medalem Jana Matejki. Za działalność dla naszej Dzielnicy otrzymuje w 2005 roku Statuetkę Kopca, wyróżnienie przyznawane raz w roku dla dwu zasłużonych.

Od wielu lat współpracował z naszym Tygodnikiem, w ostatnich latach był autorem cyklu artykułów poświęconych zwierzyńskim twórcom kultury oraz jednym ze sponsorów kolorowych stron. W tych artykułach ujawniała się ogromna wiedza śp. Pana Tadeusza, bo trzeba nią dysponować, by w krótkim tekście przedstawić życie i dokonania wielkich postaci polskiej kultury, takich jak Malczewski czy Hofman. Na łamach tygodnika będziemy mieli jeszcze okazję zapoznać się z opracowaniami śp. Pana Tadeusza, gdyż nie wszystkie nadesłane teksty wydrukowaliśmy.

Przygotowując te materiały do druku mieliśmy okazję poznać osobiście dom państwa Bednarskich i jego niezwykłą atmosferę piękna, sztuki i życzliwości.

B. A. Skrzyński

PLAN KOŁĘDY 2018/2019

W razie ewentualnych pytań preferujemy kontakt mailowy:
parafiasalwator@gmail.com

KS. MARCIN ROZMUS

TEL. 12 424 43 66

✉ *parafiasalwator@gmail.com*

ZMIANA TERMINÓW KOŁĘDY

21.01.2019 (poniedziałek) - od 15.00

- ul. Fałata 4

22.01.2019 (wtorek) - od 15.00

- ul. Fałata 13, 14

23.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Syrokomli 20, 22, 23,

24.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Syrokomli 24, 25, 26,

30.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Prusa 1, 2, 3, 4

31.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Prusa 5, 6A, 6B, 8, 9, 10, 11, 12, 14

01.02.2019 (piątek) - od 15.00

- ul. Prusa 15, 17, 18, 19, 21, 23

04.02.2019 (poniedziałek) – od 15.00

- ul. Hofmana, Lajkonika

05.02.2019 (wtorek) – od 15.00

- ul. Wyczółkowskiego, Tatarska, Focha

06.02.2019 (środa) – od 15.00

- ul. Młaskotów

08.02.2019 (piątek) – od 15.00

- ul. Malczewskiego

~~02.02.2019 (sobota) – od 10.00 – 14.00~~

09.02.2019 (sobota) – od 10.00

- ul. Prusa 25, 27, 28, 29, 30, 31, 35, 37, 39

KS. JACEK BERNACIK

TEL. 12 424 43 61

✉ *parafiasalwator@gmail.com*

30.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 2-10

31.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 24, 26

1.02.2019 (piątek) - od 15.00

- ul. Kamedulska, Bruzdowa, Pajęcza, Rybna

2.02.2019 (sobota) - od 10.00

- ul. Lelewela 19

5.02.2019 (wtorek) - od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 11-18

KS. ANDRZEJ WASILEWSKI-KRUK

12 424 43 65

✉ *parafiasalwator@gmail.com*

24.01.2019 (czwartek) - od 14.30 (Msza św. 18.00-18.30)

- ul. Emaus 3-15

26.01.2019 (sobota) - od 9.30

- ul. Filarecka 2-16

30.01.2019 (środa) - od 14.30

- ul. Emaus 19-57a

31.01.2019 (czwartek) - od 15.00 (Msza św. 18.00-18.30)

- ul. Filarecka 17 ab

KRAKÓW na ferie według Felicji

JEST

- Ferie zimowe w Małopolsce rozpoczęły się 14 stycznia i potrwać dwa tygodnie. Dzieci, które spędzą ten czas w Krakowie, nie będą mogły narzekać na nudę. Jak co roku swoje propozycje spędzenia wolnego czasu przygotowały ośrodki i domy kultury:

- Centrum Młodzieży im. dr. H. Jordana zaprasza młodzież w wieku 13 lat i więcej na otwarte zajęcia w ferie zimowe. W programie: gry sportowe, plastyczno-fotograficzno-filmowe atelier, taneczne małe formy sceniczne oraz nabywanie nowych kompetencji, m.in. umiejętności wystąpień publicznych.

- Krakowski ogród zoologiczny zaprasza wszystkie dzieci wypoczywające w mieście do odwiedzenia zwierzątek. Przez całe ferie zimowe do 25 stycznia, od poniedziałku do piątku o godz. 12.00, można będzie poznać zoo z przewodnikiem. Pracownicy ogrodu zoologicznego za-

biorą dzieci na zimową ścieżkę zwiedzania. Zobaczą na niej m.in. zwierzęta, którym śnieg ani mróz nie straszny. Pokażą, jak mieszkańcy zoo przygotowali się do zimy, jak zmienili futra i nabrali masy oraz jak przybrali maskujące barwy.

- Zamek Królewski na Wawelu przygotował dla rodzin z dziećmi cykl spotkań „Z archeologią przez wieki”, który przybliży najmłodszym uczestnikom dzieje wzgórza: 22 stycznia - Ogrzewanie na Wawelu: od hypocaustum do pieca kaflowego, 23 stycznia - Życie codzienne na Wawelu, czyli o podkowach, grotach, fajkach, kałamarzach, 24 stycznia - Wawel od kuchni: jak gotowano i serwowano. Spotkania będą rozpoczynać się o godz. 10.30 i trwać ok. 2 godzin. Obowiązuje rezerwacja.

- W Parku Wodnym do 25 stycznia 2019 roku - z wyjątkiem weekendów - obowiązuje codzienny ulgowy bilet wstępu!

- W czasie ferii zimowych Kraków Street Park w TAURON Arenie Kraków będzie otwarty już od godz. 10:00 do 22:00 (z wyjątkiem: 19, 25 i 26 stycznia - Street Park będzie wówczas zamknięty ze względu na wydarzenia odbywające się w Arenie Głównej), to dobra wiadomość dla amatorów jazdy na rolkach, deskorolkach, hulajnogach i rowerach BMX.

Opr. Felicja Niedzielska

Matka Boża Dzikowska

Pięknie rozpoczęliśmy cykl spotkań w 2019 roku! Ci, których nie zatrzymała w domu mroźna aura i śnieg z lodem na chodnikach i przybyli w czwartek 10 stycznia 2019 roku do Klubu, mogli posłuchać wykładu pani mgr Aleksandry Janas, byłej wicedyrektor Muzeum Historycznego Miasta Tarnobrzeg. Głównym tematem wykładu była Matka Boża Dzikowska, Pani Tarnobrzega. Ale było też o historii rodu Tarnowskich i historii miasta Tarnobrzeg - nierozdzielnie z Jej Wizerunkiem związanych. Ciąg dalszy tej opowieści już jest zapowiedziany.

Próżno Dzikowa szukać na mapach, jak i nie znajdziemy Miechocina, ani Wielowsi, choć ich historia sięga X i XII wieku. Wszystko to są dzielnice obecnego Tarnobrzega, który został założony na prawie magdeburskim w 1593 roku przywilejem króla Zygmunta III, nadanym Stanisławowi Tarnowskiemu, panu na Dzikowie, stając się jego prywatnym miastem. Dopiero boom siarkowy w XX wieku sprawił, że miasto rozrosło się, wchłaniając liczne okoliczne miejscowości. W panoramie tego miasta dominuje kościół Ojców Dominikanów, który kryje skarb Tarnobrzega, a jest nim cudowny obraz Matki Bożej Dzikowskiej.

Obraz jest pełen symboliki i dobrze się stało, że nie jest zasłaniany (jak to było przez lata) przez srebrną sukienkę ozdobioną bogatą roślinną ornamentyką. Właściwie przedstawia on Świętą Rodzinę: Jezusa, Maryję i Józefa, przy stole nakrytym czerwonym obrusem. Maryja, młodzianka dziewczyna, jest ubrana w czerwoną sukienkę ze złoceniami przy szyi i szerokich rękawach, nakryta niebieskim płaszczem, obramowanym złotem (te kolory mówią o Jej królewskiej i kapłańskiej godności), a spod nich wystają brązowe rękawy chłopskiej koszuli (które wskazują na to, że prowadziła zwyczajne życie, bliskie każdemu człowiekowi). Głowa Maryi jest niezasłonięta. Włosy, z przedziałkiem w środku, zaczesane gładko, spięte z tyłu na wysokości uszu. Maryja przytula Jezusa do prawego policzka, przygarnia Go prawą ręką. Lewą dłonią podtrzymuje białą pieluchę, którą jest owinięty Jej Syn. Swoją wzrok Maryja kieruje na Dziecię, patrząc Nań z na wpół-przymkniętych powiek, jakby rozważała i zachowywała w sercu, tajemnicę Wcielenia i Narodzenia. Mały Jezus jest trzykrotnie przepasany zielono-złotą szarfą – symbolizującą Ducha Świętego i chwałę Bożą. Jezus trzyma w lewej dłoni rozkwitłą różę, ofiarowując ją Matce. Róża to też symbol Maryi, i symbol Jezusa (życie piękne, w rozkwicie, pełne woni, ale obarczone cierpieniem). Pierwsze dzieło poświęcone Matce Bożej Dzikowskiej autorstwa o. Wawrzyńca Święckiego, pierwszego przeora dominikanów posługujących w Tarnobrzegu, nosiło tytuł *Wonność Róży Jerychońskiej*, nawiązujący do legendy opowiadanej przez dawnych pielgrzymów do Ziemi Świętej, jakoby uschła gałązka z krzaku róży, zabrana przez Ewę z Raju, rozkwitła po raz pierwszy, kiedy mały Jezus powracający z Egiptu uronił nad nią łzę. Na rękach Jezusa są bransoletki z 7 koralów (liczba podwójnie doskonała), jak dojrzałe krople krwi - zapowiedź Jego Męki. Nimby Jezusa i Maryi przenikają się. Są promieniste, przy czym co dziesiąty promień u Maryi ma kształt płomienia, niby w krzaku gorejącym, który widział Mojżesz. W tle, po lewej stronie Obrazu widzimy pochylonego ku Maryi św. Józefa, odzianego w szaty ciemnobrązowe – symbol codziennego trudu, ale i bezpłodności. Przedziwny jest Jego wzrok na Nią skierowany: pełen zadziwienia i bojaźni

nad Tajemnicą, w której uczestniczy. Dla przeciwwagi, prawe naroże Obrazu zajmuje okno z również symbolicznym widokiem. Widzimy tam płynącą rzekę z czystą wodą (por. J 4,14 „woda wytryskująca ku życiu wiecznemu”), a na jej prawym brzegu drzewo z zielonymi liśćmi (jak w psalmie 1, drzewo życia), skłaniające się ku Maryi i ku cyprysowi na przeciwległym brzegu (znów symbol Maryi), zamykając linię pochylenia św. Józefa. Bardzo znamienne jest to, co jest na stole (zrobionego – jak krzyż – z drewna, też miejsca ofiary). Przed Jezusem leży patena, a na niej kiść winogron (symbol Eucharystii), na obrzeżach zaś czerwone owoce: słodkie maliny, gorzko-słodkie kaliny, słodko-kwaśne wiśni – ukazując pełnię miłości. Na stole są też jabłka: jedno skryte (jak św. Józef) tuż za pateną, drugie w całej pełni (jak Maryja) po prawej stronie – jakby spadły z drzewa życia, będąc dla Niej nagrodą obiecaną dla zwycięzcy, opisaną w Apokalipsie (por. Ap 2,7). Całości dopełniają trzy ptaki. Szczygieł stojący na winogronie, to symbol Jezusa umęczonego na Krzyżu. Jest taka piękna opowieść, mówiąca o tym, że ptak ten ulżył cierpiącemu na Krzyżu Jezusowi, wyrwijąc cierni raniący Jego głowę (dlatego też ma czerwoną płamkę na łebku). Na krawędzi stołu naprzeciw siebie stoją: zięba o upierzeniu korespondującym z kolorami szat Maryi i brązowo-żółta kuropatwa – jak Józef. Pomiędzy nimi jest rozsypanych kilka ziaren pszenicy (znów symbol Eucharystii). Ta kompozycja sugeruje nam, że święci ludzie czerpią z Eucharystii siłę do walki o miłość. To tylko mała próba odczytania Obrazu. Nie na darmo jego autor w centrum stołu umieścił orzech włoski, mówiąc tym samym, że przesłanie Obrazu wymaga trudu włożonego z rozgryzienia jego symboliki.

Teraz kilka słów z historii. Obraz o wymiarach 66,5 cm na 89 cm został namalowany w I połowie XVI wieku przez nieznanego malarza flamandzkiego farbą olejną na płótnie ręcznie tkanym. Wspomniane już XVIII wieczne dzieło podaje, że został подарowany przez pewnego żołnierza wojsk pancernych z Wołynia państwu Białkowskim, u których był przechowywany w ich pałacu w wielkiej czci przez siedem lat. Ci przekazali go w latach 70-tych XVII wieku Janowi Stanisławowi Amor Tarnowskiemu i jego małżonce Zofii z Firlejów – dziedzicom na Dzikowie. Swoim pięknem zachwycił wszystkich. Kiedy Tarnowscy zamieszkali w innym budynku, Obraz wyjęli z ram, zwinęli i umieścili w skarbcu, gdzie przebywał jakiś czas. Odkryty, umieszczony w ramach, na powrót zawisnął w jednym z pokoi. Tam go zobaczył opat cystersów z Koprzywnicy i podsunął gospodarzom, aby znaleźć dla niego bardziej godne miejsce. Hrabina Zofia kazała przenieść Obraz do kaplicy zamkowej i umieścić w ołtarzu. Codziennie wraz z rodziną i służbą odmawiała tam różaniec i modlitwy do Matki Bożej.

Obraz zasłynął łaskami. Zanotowano wiele nadzwyczajnych zdarzeń: „W nocy nad kaplicą ukazywała się światłość, którą widzieli wiarygodni świadkowie. Wiele osób świadczyło, że Ona wychodzi z tego obrazu jak łuna. Wieść niesła, że przed obrazem Matki Bożej w Dzikowie smutni otrzymywali pociechę, chorzy zdrowie, ślepi wzrok, głusi słuch, opętani uwolnienie od złych mocy, a umarli powstawali do życia.” Biskup krakowski Andrzej Trzebnicki dekretem wystawionym 11 listopada 1675 roku w Kielcach ogłosił go za cudowny. Jest to pierwszy histo-

ryczny dokument o obrazie Matki Bożej Dzikowskiej. A kult zataczał coraz szersze kręgi, rosła liczba pielgrzymów, dla których kaplica zamkowa była już za mała i za mało dostępna. Wtedy Tarnowscy podjęli decyzję o budowie kościoła, a opiekę nad Obrazem i pieczę nad rozwijającym się ruchem pątniczym powierzyli ojcom Dominikanom, zakonowi, który rozślawił modlitwę różańcową. Uroczyste przeniesienie cudownego Obrazu z kaplicy zamkowej do wybudowanego i wyposażonego w ciągu niespełna trzech lat drewnianego kościoła pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny odbyło się 20 maja 1678 roku. Wkrótce, pod koniec XVII wieku rozpoczęto budowę murowanego zespołu klasztorowego, w obecnie istniejącym kształcie, według projektu Jana Michała Linka, która trwała do lat 80-tych XVIII wieku. W tym czasie zanotowano wydarzenie będące chlubą Dzikowa vel Tarnobrzega. 5 listopada 1734 roku, składając przed Obrazem Matki Bożej ślubowanie, patriotycznie nastawiona szlachta Korony i Litwy zawiązała Konfederację Generalną zwaną Dzikowską, której celem była obrona króla Stanisława Leszczyńskiego i suwerenności Rzeczypospolitej.

A sława dzikowskiego Obrazu coraz bardziej rosła. Od XVIII wieku zaczęły pojawiać się kopie tego Wizerunku, w XIX wieku ikonograficzny motyw Matki Bożej Dzikowskiej był jednym z najpopularniejszych w sztuce ludowej na południu Polski. A jedna z kopii, sporządzona dla kościoła parafialnego w Chorzelowie, uważana jest za cudowną i odbiera tam cześć. Starania ówczesnego przeora o. Stanisława Płaszczycy z końca XIX wieku, zakończyły się zgodą papieża Piusa X na koronację cudownego Obrazu. Uroczystość nałożenia papieskich koron na skronie Jezusa i Maryi przez biskupa przemyskiego Józefa Sebastiana Pelczara, w obecności biskupów Jana Fiszerę i Leona Wałęgi oraz arcybiskupa Józefa Teodorowicza i opata cystersów o. Kolora, odbyła się 8 września 1904 roku przy ołtarzu polowym, zbudowanym na

specjalnie usypanym kopcu, z udziałem kilkudziesięciotysięcznej rzeszy wiernych. Miasto było udekorowane kwiatami, z licznymi bramami tryumfalnymi.

W nocy z 20 na 21 czerwca 1927 r. korony zostały skradzione. Ponownej koronacji, z udziałem trzydziestotysięcznej rzeszy pątników, z równie wspaniałą oprawą, dokonał biskup przemyski Franciszek Barda oraz biskupi: Jasiński i Kubicki 8 września 1933 roku. Ale te korony zaginęły - nie wróciły z Żółkwi, dokąd w 1939 roku zostały wywiezione, aby je ukryć, więc po II wojnie światowej sporządzono ich kopię. W nocy z 15/16 kwietnia 1959 doszło do ponownej profanacji i grabieży koron z cudownego Obrazu.

Tarnobrzeżanie nie poddali się. Zbliżało się Millennium Chrztu Polski. Chcąc wyrazić wdzięczność Matce Bożej za Jej tysiącletnią obecność w dziejach Narodu, z inicjatywy ówczesnego przeora o. Józefa Kosteckiego postanowili postarać się o trzecią koronację. Tym razem korony nałożył ks. Prymas kard. Stefan Wyszyński w dniu 7 września 1966 roku, a następnego dnia uroczystą sumę celebrował ówczesny metropolita krakowski kardynał Karol Wojtyła, który pielgrzymował do Dzikowskiej Pani jeszcze z okazji 300-lecia sanktuarium 19 grudnia 1976 roku. Powiedział wówczas: „Matka Boża, która w swoim ziemskim życiu począwszy Syna Bożego i nosząc Go w swoim łonie przybyła do Elżbiety – ta Matka Boża przybyła także do tego domu, do tego miejsca, któremu na imię dzisiaj Tarnobrzeg, a dawniej zwano to miejsce Dzikowem. Od 300 lat to miejsce zostało upatrzone przez Boga, podobnie jak kiedyś Betlejem, żeby się w nim odnawiała przez Wizerunek Bogarodzicy tajemnica Bożego rodzenia. Ta tajemnica jest żyjącym wciąż, dalszym ciągiem, tajemnicą Bożego Narodzenia. I to miejsce na polskiej ziemi zostało również wybrane, jak ongiś Betlejem, na miejsce Bożego rodzenia. I było przez całe wieki i stulecia miejscem rodzenia się dzieci Bożych, a w szczególności było takim miejscem od momentu, gdy wraz z Ojcami Dominikanami pojawił się słynący łaskami, błogosławiony zaiste Wizerunek Bogarodzicy, Matki Bożej Dzikowskiej – Matki Bożej Tarnobrzęskiej. Wizerunek tak bardzo umiłowany, tak bardzo czczony”.

Jadąc w kierunku sławnego sąsiada, jakim jest Sandomierz, nie mijamy Tarnobrzega. Wejdzmy do kościoła dominikanów i zatrzymajmy się choćby na chwilę modlitwy przed tym Świętym Wizerunkiem, jak niegdyś czynili to flisacy płynący Wisłą.

Janina Wiercioch

U Ojców Dominikanów nad Wisłą
Jest takie miejsce przedziwne:
Taka duchowa przystań
Co naszym sercom jest hymnem.

Od ponad trzech już stuleci
To miejsce jest najważniejsze
Stąd nam Jutrzenka świeci:
Jest wiara, nadzieja, wierszem ...

A wiersz ten piszemy życiem,
Trudami i modlitwami,
Czasem we łzach lub zachwycie ...
-Panno Dzikowska, bądź z nami!

AWŁ

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

II NIEDZIELA ZWYKŁA 20 I 2019 r.

1. W dniu dzisiejszym rozpoczynamy w naszej archidiecezji Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:

w poniedziałek – wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy.

w wtorek – O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w czwartek – wspomnienie św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła

w piątek – ŚWIĘTO NAWRÓCENIA ŚW. PAWŁA APOSTOŁA. Po mszy św. wieczornej koronka do Miłosierdzia Bożego.

w sobotę – wspomnienie świętych biskupów Tymoteusza i Tytusa.

3. W naszej parafii przeżywamy wizytę duszpasterską czyli „kolędę”. Wizyta ma charakter liturgii sprawowanej w „domowym kościele” dlatego prosimy, aby stół był nakryty obrusem, na którym stoi krzyż z zapalonymi świecami oraz woda święcona (którą można zabrać do domu z przedsionka kościoła – obok zakrystii). Po wspólnej modlitwie i błogosławieństwie, okazja do duszpasterskiej rozmowy. Szczegółowy program jest wywieszony w gablotce przed kościołem, na stronie internetowej parafii i w Tygodniku Salvatorskim. Serdecznie prosimy parafian o zainteresowanie, kiedy będzie kolęda w ich domu i przekazanie tej informacji swoim sąsiadom. Bóg zapłać.

4. Spotkanie opłatkowe członków Parafialnej Rady Duszpasterskiej z Ks. Proboszczem odbędzie się w środę. Msza św. o godz. 18.00., a następnie wspólne kolędowanie w „Auli św. Franciszka”. Serdecznie zapraszamy.

5. W przyszłą niedzielę na mszy św. o godz. 19.00. będzie uczestniczył nasz Parafialny Chór „SALVATOR” a następnie po mszy św. odbędzie się koncert kolęd. Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian i gości na koncert kolęd kończącego się okresu Bożego Narodzenia.

6. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salvatorski.

„Pada śnieg, biały śnieg...”

Lipnica Mała – niewielka miejscowość na Orawie w województwie małopolskim, ale za to bardzo, bardzo gościnna. Od 12 do 15 stycznia przebywała w niej grupa owieczek ze scholi i liturgicznej służby ołtarza z naszej parafii, pod wodzą „Bacy” – ks. Andrzeja, „juhasek” oraz „juhasów” s. Alicji, s. Benedykty, p. Magdy, p. Filipa i p. Przemysława. Cała „trzódka” pojechała w te górskie hale po to, aby nabrać wiele sił fizycznych i duchowych. Hasała, radowała się, cieszyła z tego, że mogła codziennie podczas Eucharystii posilać się Ciałem Pańskim i ubogacać wspólnym śpiewem oraz talentami jakimi każdego z nas obdarzył Pan. Zabawa był przednia zwłaszcza gdy przenosiła się na zasypane śniegiem góry idealnie do zjazdu na sankach czy „jabłuszkach”. Nie mogło obyć się bez lepienia bałwana czy robienia „orłów” na śniegu.

Każda z owieczek dziękuje wraz z „bacą” i „juhasami” za wspólnie spędzony czas i za to, że mogliśmy wzajemnie lepiej się poznać.

Za to wszystko chwala Panu !

s. Benedykta SŁ NSJ

